

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Διεύθυνση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 30ος • ΤΕΥΧΟΣ 135 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2005

αφιέρωμα στο Χρήστο Μαλεβίτση

Η ομοσπονδία Συλλόγων Παρνασσίδας και ο Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών ‘Η Αγία Τριάς’, σε συνεργασία με το Δήμο Γραβιάς οργανώνουν το Σάββατο 6 Αυγούστου στην Καλοσκοπή αφιέρωμα στο εκλεκτό τέκνο του χωριού μας Χρήστο Μαλεβίτση που με την πολύτιμη παρουσία του στα γράμματα λάμπρυνε το όνομα του χωριού μας στο πανελλήνιο.

Ο Χρήστος Μαλεβίτσης (Χρήστος της Φώτος, για μας) γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1927 και ήταν λογοτέχνης, κριτικός, φιλόσοφος και μεταφραστής.

Έγραψε περί τα 25 βιβλία όπως ‘Προοπτικές’, ‘Εσωτερική Διάσταση’, ‘Τα Μήλα των Εσπερίδων’, ‘Το Ανθισμένο Δέντρο’, ‘Η Παιδεία του Ανθρώπου’, κ.α. Τα περισσότερα από τα βιβλία του έχουν εξαντληθεί και είναι σήμερα δυσεύρετα. Ελπίζουμε ότι το νεοϊδρυθέν «Σωματείο

Η προτομή του Χ. Μαλεβίτση
στη Φιλοθέη.

Φίλων Χρήστου Μαλεβίτση» να μεριμνήσει για την επανέκδοσή τους.

Αξιόλογες είναι οι μεταφράσεις του, έργα μεγάλων φιλοσόφων, όπως των: Μάρτιν Χάιντεγκερ, Καρλ Γιάσπερς, Ορτέγκα Υ Γκασσέτ, κ.α. και πολλοί μάλιστα διανοούμενοι σήμερα όπως οι Σ. Καργάκος, Μ. Μπέζγος, κ.ά. παραδέχονται «ότι οφείλουν σ’αυτές τη γνωριμία τους με τον ευρωπαϊκό πολιτισμό και τη φιλοσοφία γενικότερα».

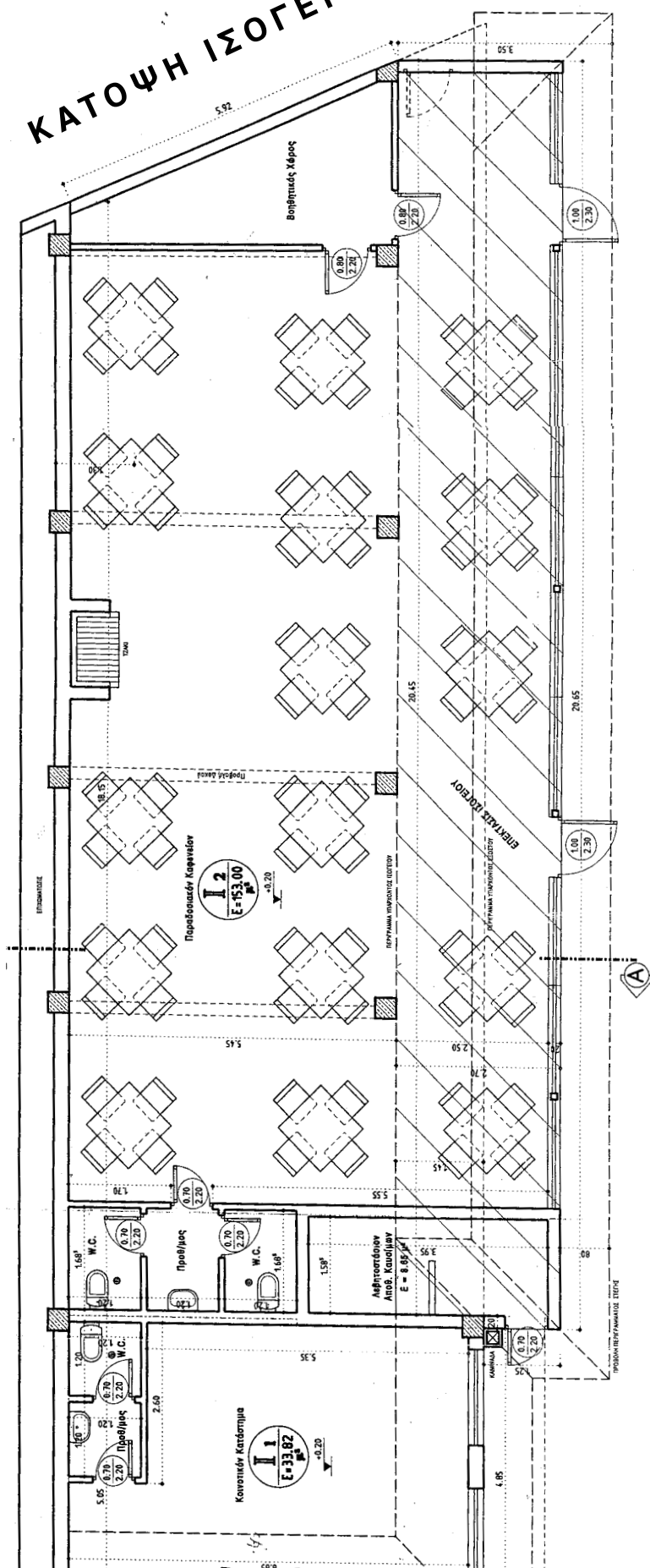
Ο Χρήστος βγήκε ως διανοητής μέσα από το φυσικό περι-

βάλλον και τη λαϊκή παράδοση της Κουκουβίστας.

Τον εκλεκτό μας αυτό συγγραφέα καλούμαστε να τιμήσουμε το Σάββατο το απόγευμα, στις 6 Αυγούστου 2005 στην Καλοσκοπή.

Ας μη λείπει κανείς.

ΚΑΤΟΨΗ ΙΣΟΓΕΙΟΥ

ΠΡΑΣΙΝΟ ΦΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Πράσινο φώς για την ανακαίνιση του Δημοτικού Καταστήματος της Αγοράς έδωσε ο κ. Δήμαρχος με την παράδοση σχεδίου κάτοψης ισογείου και στέγης καθώς και πρόσοψη τομής του αρχιτέκτονα, μηχανικού Χρήστου Δίπλα.

Την ανάγκη να αποκτήσει το χωριό μας ένα σύγχρονο καφενείο που να καλύπτει τις απαιτήσεις του χωριού, χειμώνα – καλοκαίρι την έχουμε επισημάνει επανειλημμένα απο τις στήλες του Δελτίου μας. Τόσο το τωρινό Δημοτικό Συμβούλιο, όσο και το προηγούμενο δε μας έχουν συνηθίσει σε σχέδια και μελέτες για την υλοποίηση επεξεργασμένων προγραμμάτων κλιμακωτής εφαρμογής. Συνεχώς ζητάμε να γίνει μια επιδιόρθωση του εσωτερικού οδικού δικτύου που είναι εντελώς κατεστραμμένο (έχει κατασκευαστεί το 1972) χωρίς να λάβουμε καμμία απάντηση. Έχουν στρέψει την προσοχή τους πως θα διασωληνώσουν το νερό του Κεφαλόβρυσου, αδιαφορώντας για τη ζημιά που προκαλούν στο χωριό, το περιβάλλον και κυρίως παραβλέπουν αν το έργο είναι απαραίτητο και αν πρόκειται να εξυπηρετήσει κανέναν παραγωγικό σκοπό.

Ας ελπίσουμε λοιπόν ότι αυτή η απόφαση του κ. Δημάρχου θα είναι μια μετάβαση από τα λόγια στα έργα. Δεν έχουμε ακόμη ενημερωθεί σχετικά με το τι ακριβώς θα γίνει, δηλαδή τι υλικά θα χρησιμοποιηθούν για δάπεδα, πόρτες, παράθυρα, κ.λπ. καθώς και αν ο Δήμος σκέπτεται να προβεί στον εσωτερικό εξοπλισμό. Θα θέλαμε να ενημερωθούμε γύρω από τις παραμέτρους και ασφαλώς πρόθεση μας είναι να συμπαρασταθούμε σε μια τέτοια προσπάθεια πιστεύοντας ότι το έργο θα βοηθήσει το χωριό μας να πάει μπροστά.

Είναι καιρός ο Δήμαρχος να επιβεβαιώσει στην πράξη ότι πρόκειται να αναλάβει κάποιο ρίσκο. Να αρχίσει το έργο, να τελειώσει σύντομα και να μην σέρνεται η κατασκευή του στο απώτερο μέλλον.

Το Φετινό Πάσχα

Φέτος το Πάσχα, στο χωριό γιορτάστηκε με αρώματα της άνοιξης και με έντονα τα βιώματα της παράδοσης και των εθίμων που διατηρούνται σε όλες τις γεινιές της Κουκουβίστας.

Η απόδραση χωριανών αλλά και επισκεπτών προς τον τόπο της καταγωγής ήταν πολύ μεγάλη. Από επίσημα μάλιστα χείλη του Δήμου μας ομολογήθηκε πως εν αναλογία με τον πληθυσμό η Κουκουβίστα συγκέντρωσε τον περισσότερο κόσμο σε σύγκριση με τα άλλα διαμερίσματα του Δήμου μας. Πού βρέθηκε τόσος κόσμος;

Ξεχωριστή θέση είχε το τελετουργικό της εκκλησίας μας όλη τη Μεγάλη Εβδομάδα με το στο-

λισμα του Επιταφίου και τις αγρυπνίες στον Άγιο Γεώργιο, όπου ο ιερέας μας Παπαγιάννης Λευκαδίτης είχε φροντίσει να είναι πεντακάθαρος και με ευλάβεια και κατανύξη ανταποκριθήκαμε στα καθήκοντα μας.

Το Μεγάλο Σάββατο το πρωί, μετά τη Θεία Μετάληψη, έγινε η προετοιμασία για το ψήσιμο των αρνιών και το βράδυ συγκεντρωθήκαμε στην πλατεία με το χτύπημα της καμπάνας και ακούσαμε το «Χριστός Ανέστη».

ΦΩΤΟ: ΣΤΡΑΤΟΣ ΑΚΤΙΔΗΣ

Το ψήσιμο των αρνιών στα Πασαλέικα. Μεγάλες επίσης ήταν οι ψησταριές στο σπίτι των προέδρων Αυγερινού και Αποστολόπουλου, στου Τσώνου και συνολικά καταμετρήθηκαν να ψήνονται περισσότερα από 80 αρνιά.

Την Κυριακή το πρωί σε μια υπέροχη ανοιξιάτικη μέρα στήθηκαν οι ομαδικές ψησταριές και μόλις τα αρνιά πήραν το ψήσιμο, άρχισε η περιπλάνηση απο ψησταριά σε ψησταριά των επισκεπτών, γέλια, κεράσματα και ευχές να είμαστε όλοι καλά και να γιορτάσουμε με υγεία και τα επόμενα χρόνια.

1. Η φωτογραφία τραβήχτηκε προ 40 περίπου ετών. Από αριστερά: Νίκος Ι. Βλάχος, Γιώργος Φ. Αντωνίου (Βλάχος), Νίκος Κ. Αντωνίου, Δημήτριος Ν. Αντωνίου, Νίκος Κ. Κατσανιώτης, Βασιλική Κατσανιώτη, Χρυσούλα Κ. Κατσανιώτη, Μαρία Αντωνίου, Κλειώ Αντωνίου, Κώστας Ν. Αντωνίου.

2. Ο Κώστας Ν. Αντωνίου με το γιό του. (1940, κάπου στο πεδίο του Άρεως). (Από το αρχείο του γιατρού Ν. Κ. Αντωνίου).

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΠΕΤΕΙΩΝ

Α. Για το Χάνι της Γραβιάς (8 Μαΐου 1821)

Τριήμερες εκδηλώσεις έγιναν στην έδρα του Δήμου μας 6,7 και 8 Μαΐου 2005 απο τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδας και το Δήμο Γραβιάς για να τιμηθούν οι ήρωες πρόγονοι μας που έλαβαν μέρος στην ιστορική μάχη στο Χάνι της Γραβιάς. Πρόκειται για τη σημαντικότερη μάχη της 8ης Μαΐου 1821 που συνετέλεσε στη ματαίωση της καθόδου του Ομέρ Βρυώνη στην Πελοπόννησο.

Κατά τη διάρκεια των εκδηλώσεων έγινε αναπαράσταση της μάχης, επιμνημόσυνη δέηση, προσκλητήριο υπέρρασπιστών, απαγγελία ποιημάτων, παρέλαση μαθητών, κλπ.

Β. Η μάχη της Ντρέμισσας (17 Μαΐου 1821)

Την Κυριακή 29 Μαΐου 2005, στην Αρβανιτόραχη του Δ.Δ. Πανουργιάς, έγινε εορτασμός της ιστορικής επετείου της Ντρέμισσας.

Τις εκδηλώσεις οργάνωσε ο Δήμος Καλλιέων με τη συμμετοχή και συνεργασία της αδελφότητας Πανουργιωτών. Η ιστορική σημασία και αυτής της μάχης είναι ιδιαίτερα σημαντική γιατί ο Ομέρ Βρυώνης, ύστερα απο την πανωλεθρία που έπαθε και εδώ εγκατέλειψε το σχέδιο του για μετάβαση στην Πελοπόννησο, έτσι δόθηκε άνεση χρόνου για την κατάληψη της Τριπολιτσάς και εδραιώθηκε η

Ελληνική Επανάσταση. Στη μάχη εκτός απο τον Πανουργιά και άλλων οπλαρχηγών συμμετείχε η ομάδα του δικού μας Παπανδριά. Τούτου προκύπτει απο την ονομασία της τοποθεσίας 'στ'αντρέα τα χωράφια' δηλαδή το μέρος που ήταν ταμπουρωμένη η ομάδα του Παπαντριά.

Γ. Τρισάγιο στη μνήμη των 32 παλληκαριών

Τη Δευτέρα του Αγίου Πνεύματος, 20.6.2005 μετά τη λειτουργία και την αρτοκλασία που είχε οργανώσει ο Σύνδεσμος μας παρουσία και των επισήμων βουλευτή Φωκίδας, κ. Ιωάννη Μπούγα, των δημάρχων Γραβιάς, Αθ. Μανανά, Καλλιέων, Λεων. Καραγιάννη, του Προέδρου του Τ.Σ. Γεωργίου Αυγερινού, του Συμβούλου Δ. Κυρίτση, τον Πρόεδρο της Ομοσπονδίας, Γεωργ. Πουρνάρα, του Προέδρου του Συλλόγου Λαμίας Ηρακλή Ραφτόπουλου, πολλών προέδρων τοπικών συμβουλίων και Συλόγων της περιοχής με ιε-

ρουργία του Παπαχαράλαμπου απ' τα Καστέλλια, τον Παπαγιάννη απ' την Καλοσκοπή και του Παπαχαράλαμπου απ' το Οινόχωρι και εψάλλη τρισάγιο στο σταυροδρόμι της Αγίας Τριάδας όπου στις 5.1.1944 φονεύθηκαν απο τα γερμανικά στρατεύματα 32 παλληκάρια της εθνικής αντίστασης. Για τη σημασία της θυσίας μίλησε ο Πρόεδρος του Συνδέσμου μας Κων. Τούμπας με τα ακόλουθα λόγια:

Στον ιερό χώρο της Αγίας Τριάδος έμελλε να γραφούν νέες χρυσές σελίδες δόξης στην ιστορική πορεία του έθνους μας από την Εθνική Αντίσταση κατά των Γερμανο - Ιταλών κατακτητών. Η άμυνα, σύσσωμου του Ελληνικού λαού υπήρξε μεγαλειώδης. Γυναίκες και άνδρες στον αγώνα για τη χιλιόκριβη τη λευτεριά. Σήμερα συναχθήκαμε όλοι μας εδώ να προσκυνήσουμε με ευλάβεια και σεβασμό, αποτίοντας φόρο τιμής στους 36 αγωνι-

στές της Εθνικής Αντίστασης που έπεσαν προδομένοι από τα γερμανικά πυρά, (ανάμεσά τους κι αυτοί που σκοτώθηκαν στα Μάρμαρα καθώς και ο

Από την αρτοκλασία του Συνδέσμου στο προαύλιο της Αγίας Τριάδας. (φωτο Μαριάννα).

Ευάγγελος Τσολάνας στην Ψηλή Ράχη.

Την αποφράδα εκείνη μέρα 5.1.1944 οι Γερμανοί που βρίσκονταν στην Καλοσκοπή από την προηγούμενη, προτού ξημερώσει μια ομάδα τους, μ' άσπρες φόρμες ντυμένοι, για να μην διακρίνονται στο χιόνι έστησαν ενέδρα σ' αυτό εδώ το σημείο, στην οποία βρήκε το θάνατο ο ήρωας Καλλίας (Χαράλαμπος Μώκος, αξιωματικούς του Ελληνικού Στρατού από το Μαύρο Λιθάρι), με τους αγωνιστές, ανάμεσά τους και δύο Καλοσκοπίτες. Ο Παναγιώτης Ζούγρος, πρόεδρος της Κοινότητας και ο Νικόλαος Κόλλιας (Καραμήτρος). Ως εκ θαύματος σώθηκε ο Δημήτριος Αχλαδάς, ο οποίος μετείχε στην εμπροσθοφυλακή, την οποία οι Γερμανοί δεν χτύπησαν αναμένοντας το κυρίως σώμα. Την άνανδρη αυτή δολοφονία οι Γερμανοί την πλήρωσαν ακριβά το καλοκαίρι στις Καρούτες. Ολόκληρο Τάγμα τους εξοντώθηκε. Ο χαμός τόσων παλικαριών στην Αγία Τριάδα σκόρπισε βαθιά λύπη και συγκίνηση σ' ολόκληρη την περιφέρεια. Το ηθικό των πατριωτών όμως δεν πτοήθηκε, τουναντίον χαλυβδώθηκε, και τα τμήματα της Εθνικής Αντίστασης πυκνώθηκαν. Μετά το τραγικό ως άνω συμβάν στο

Αναμνηστική φωτογραφία μετά το πέρας της εκδήλωσης.

σταυροδρόμι της Αγίας Τριάδος έφθασε νέο τμήμα ανταρτών, το οποίο πρόλαβε τους αποχωρούντες από την Καλοσκοπή Γερμανούς, προξενώντας τους απώλειες κατά την πορεία τους προς το Σκαμνό. Το δικό μας πλήγμα ήταν οδυνηρό. Σήμερα η σκέψη μας στρέφεται στους αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης που έπεσαν για τα ιδανικά της Ελευθερίας.

Θα είχαμε πολλά να πούμε για τους ήρωες που τιμούμε σήμερα, μα δεν χρειάζεται, γιατί τους αγωνιστές δεν τους μεγαλώνουν τα λόγια, δεν τους εξυμνούν οι ύμνοι, γιατί είναι πάνω από τα γήινα. Κατέχουν μόνοι τους μία ξεχωριστή θέση στο στερέωμα των ηρώων. Έχουν δι-

καιωματικά κερδίσει το σεβασμό όλων των ανθρώπων κι έχουν πάρει θέση που τους ανήκει στο στερέωμα των Αθανάτων.

Ευγνώμονη η μνήμη μας φτερουγίζει στον Ιερό χώρο της θυσίας των 36 παλικαριών, τη μνήμη των οποίων σεβόμαστε και εσαεί θα τιμούμε. Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ, εκπληρώνοντας το ιερό χρέος του προς τους έξι αγωνιστές που έπεσαν μαχόμενοι για την υπεράσπιση του χωριού μας, στις 21.8.1944, τότε που και πάλι τα Γερμανικά στρατεύματα πυρπόλησαν για δεύτερη φορά τα σπίτια μας, ανήγειρε και δεύτερο μνημείο έξω από την Καλοσκοπή στην θέση Σταυρός.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΦΩΚΙΔΑΣ κ. ΙΩΑΝΝΗ ΜΠΟΥΓΑ

Ο βουλευτής Φωκίδος κ. Ι. Μπούγας, παρουσίασε τα ποιοτικά στοιχεία του προγράμματος «ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ ΕΛΑΙΩΝΑ ΑΜΦΙΣΣΑΣ» σε ειδική εκδήλωση που διοργάνωσε για το σκοπό αυτό στην Ιτέα, την Κυριακή 29 Μαΐου ο Ελαιουρ-

γικός Συνεταιρισμός Ιτέας - Κίρρας. Πρόγραμμα που ενεκρίθη από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ενώπιον ενός πολυπληθούς ακροατηρίου ο κ. Μπούγας, αναφέρθηκε στην σημαντική ενίσχυση ύψους 5.5 εκατομμυρίων ευρώ κατ' έτος που

θα αποτελέσει για το εισόδημα των ελαιοπαραγωγών.

Επίσης με ενέργειές του από το πρόγραμμα «ΕΛΛΑΔΑ 2005 - 2007» διετεθή κονδύλιο 4.300.000 ευρώ για βελτιώσεις αθλητικών εγκαταστάσεων στο νομό Φωκίδας.

ΔΙΑΝΟΙΞΗ ΔΡΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΪ-ΓΙΑΝΝΑΚΗ

Ένα παλιό μας όνειρο, να φτάσει αυτοκινητόδρομος στον Αγιαννάκη έγινε πραγματικότητα. Ο πανέμορφος ελατόφυτος λόφος του χωριού μας που παλιά υπήρχε μικρό εκκλησάκι και στον περίβολο του ενταφιάζονταν τα αβάππιστα παιδάκια, μπορεί τώρα να αξιοποιηθεί αφού οι ιδιοκτήτες των γύρω χωραφιών πρόθυμα παραχώρησαν λίγα μέτρα από τα χωράφια τους και το μονοπάτι έγινε προσπελάσιμο και σε αυτοκίνητα.

Το έργο έγινε με ενέργειες του ιερέα μας Παπαγιάννη Λευκαδίτη και με εκσκαπτικό μηχάνημα, που διέθεσε η εταιρεία μεταλλευμάτων, την ο-

ποία ευχαριστούμε θερμά.

Η σημασία της διάνοιξης αυτής είναι πολύ μεγάλη γιατί δίνεται η δυνατότητα σε μια απο τις πιο όμορφες περιοχές του χωριού μας, τα χωράφια που βρίσκονται γύρω απο τον ιερό χώρο της εκκλησίας να γίνουν οικόπεδα, αλλά και ο τόπος της εκκλησίας να αποκτήσει την ιερότητα που είχε στην εποχή των πατεράδων μας, αφού βέβαια πρώτα τον περιποιηθούμε. Ευχαριστούμε τον ιερέα μας και ευχόμαστε παρόμοιες πρωτοβουλίες να γίνουν απο τη δημοτική μας αρχή και για άλλες περιοχές του χωριού μας.

Ευχαριστήριο: Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής, αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει την εταιρεία S & B Βιομηχανικά Ορυκτά Α.Ε. και ιδιαίτερα τον προϊστάμενο του τμήματος 51, κ. Τσούμα, το Δήμο Γραβιάς και το Τ.Σ. για τη συμπαράσταση που έδειξε, καθώς και τους χωριανούς που με ευχαρίστηση παραχώρησαν τμήμα των ιδιοκτησιών τους.

Ο ΙΕΡΕΑΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Πρίν απο την εφαρμογή του Καποδίστρια, ένας μεγάλος αριθμός συχωριανών μας (αναφέρουμε ενδεικτικά μερικούς, Αργύρης Καλόγηρος, Αποστ. Μπουκουβάλας, Γ. Κολλύρης, οι αξέχαστοι Ζήσης Αχλαδάς, Λάμπρος Κωστούρος, κ.α. που τα ονόματα τους έχουν κατα καιρούς δημοσιευθεί στο δελτίο μας) ενδιαφέρονταν για το νοικοκύρεμα του χωριού μας και σε κάθε έκκληση του Προέδρου ή και αυτοβούλως έτρεχαν σε αγαρίες και προσπαθούσαν το χωριό να είναι καθαρό και να διατηρηθεί η καλή του φήμη και παράδοση.

Απο την εφαρμογή του Καποδίστρια, όλοι λάκισαμε και όλοι περιμένουμε το Δήμαρχο να μας ταχτοποιήσει και τα πιο ασήμαντα.

Εδώ και έξι χρόνια εμφανίσθηκε ένας άνθρωπος που πιστεύει στο σκοπό του, αλλά προπαντός στο Θεό και όπως λέει η γραφή «σε αυτούς που 'πιστεύουν στο Θεό, όλα είναι δυνατόν».

Αυτές οι σκέψεις, μας ήρθαν αυθόρμητα όταν αποφασίσαμε να ρίξουμε μια ματιά στο έργο του

ιερέα μας Παπαγιάννη Λευκαδίτη και διαπιστώσαμε ότι ο Παπαγιάννης κρατάει το χωριό ζωντανό. Έδειξε αφοσίωση στα καθήκοντα του και επιμέλεια στη δουλειά του, αθόρυβα λειτουργεί όλες τις εορτάσιμες ημέρες και φρονίζει να ανοίξει ο δρόμος για ένα καλύτερο μέλλον. Δε θα απαριθμήσουμε τα έργα του, όποιος καλοπροαίρετα θυμάται την κατάσταση των εκκλησιών πριν απο την ανάληψη της ιεροσύνης του θα ομολογήσει τη διαφορά και θα παραδεχθεί την προσφορά του. Εμείς τι κάνουμε; Έχουμε ξεγράψει από τη ζωή το μέλλον του χωριού μας; Καμμιά φροντίδα δεν έχουμε για πιο ανθρώπινο χωριό; Αντί να τον ακολουθήσουμε, να τιμήσουμε το έργο του, να δείξουμε την ευγνωμοσύνη μας και να βοηθήσουμε τις σοβαρές προσπάθειες που αναλαμβάνει αρχίσαμε να μεμψιμοιρούμε, να γκρινιάζουμε και να εκφράζουμε τη δυσaréσκεια μας με αρνητική συμπεριφορά. *Αγαπητοί χωριανοί, ο Παπαγιάννης είναι ένας ηγέτης που αξίζει να ονομάζεται παπάς και είναι απαραίτητο να φροντί-*

Έγκλημα στον Παρνασσό...

Εκτάσεις με έλατα αποψιλώνονται εν μια νυκτί, χαρακτηρίζονται μη δασικές και οικοδομούνται.

Από την εφ' όλη «Καθημερινή» 20/6/2005

Οι ενδιαφερόμενοι συνωμοτούν «δια της σιωπής» και οι αρμόδιες υπηρεσίες ανέχονται –όταν δεν συμμετέχουν– το κατ' εξακολούθησιν έγκλημα που γίνεται στον Παρνασσό τα τελευταία χρόνια. Τα ελατοδάση και η πλούσια βλάστηση ενός από τους σημαντικότερους ορεινούς όγκους της χώρας δίνουν –με γοργούς πλέον ρυθμούς– τη θέση τους σε πολυτελείς κατοικίες και συγκροτήματα τουριστικού ενδιαφέροντος, στο πλαίσιο μιας –αν όχι στρεβλής– ανεξέλεγκτης ανάπτυξης.

Εκατοντάδες υπερπολυτελείς κατοικίες έχουν εμφανιστεί την τελευταία τριετία σε δασικές περιοχές κοντά στην Αγόριανη, στην Τιθορέα και στο Πολύδροσο. Οι επώνυμοι –στις περισσότερες περιπτώσεις– ιδιοκτήτες τους κατάφεραν να ξεπεράσουν το «εμπόδιο» της ύπαρξης ελάτων εκεί ακριβώς όπου χτίζουν –έλατα που χρειάστηκαν δεκαετίες για να υψωθούν στην περιοχή. Με τη βοήθεια σύγχρονων μηχανημάτων που καταφέρνουν να κάνουν το δέντρο σε ελάχιστη ώρα πριονίδι, αλλά κυρίως με την ανοχή των αρμοδίων υπηρεσιών που δίνουν πιστοποιητικό οικοδομησης, η περιοχή έχει παραδοθεί σε μίαν ανεξέλεγκτη οικοδομική δραστηριότητα.

Προς Αγόριανη

Ο κορεσμός της Αράχωβας έστρεψε τα τελευταία χρόνια το ενδιαφέρον όσων αναζητούν ένα πολυτελές κοντινό στην Αθήνα weekend σε ιδιόκτητη κατοικία, στην άλλη πλευρά του Παρνασσού, προς την Αγόριανη. Ξαφνικά, η αξία της γης στην περιοχή πολλαπλασιάστηκε, πολλοί κάτοικοι της περιοχής στο όνομα ενός

βραχυπρόθεσμου οφέλους, θυμήθηκαν τους αγρούς που κατείχαν –αλλά που έπειτα από δεκαετίες αχρησίας είχαν δασωθεί–, ενώ όπου δεν υπήρχαν αγροί «το χέρι απλώθηκε» σε εκτάσεις στα όρια του Εθνικού Δρυμού Παρνασσού.

Τα τελευταία χρόνια, έχουν γίνει από το δασαρχείο Άμφισσας 660 πράξεις χαρακτηρισμού, οι οποίες στην συντριπτική τους πλειονότητα έκριναν ότι οι επίμαχες εκτάσεις είναι μη δασικές, ενώ τουλάχιστον ακόμη 200 αιτήσεις αναμένεται να έχουν την ίδια κατάληξη το επόμενο διάστημα. Μάλιστα όπως υποστηρίζει ο δασάρχης Άμφισσας κ. Γιώργος Κατσαρέλλης στην «Κ» αυτό γίνεται βάσει του νόμου, καθώς δίνει τη δυνατότητα να οικοδομηθεί μια έκταση αν υπήρξε στο παρελθόν αγρός ή αν η δασοκάλυψη δεν είναι μεγάλη.

Όμως, την ιδιοκτησία που ο αρμόδιος δασάρχης με ευκολία «έμπαινε κάτω από την ομπρέλα του ελλειμματικού ή κακού νόμου, υποτιμούσε τη σημασία του ότι οι δασολόγοι του δασαρχείου έχουν τον τελευταίο λόγο με τις αυτοψίες και τις αποφάσεις που εκδίδουν. Άλλωστε, ο ίδιος θεωρεί ύψιστη δικλείδα ασφαλείας για την προστασία των δασικών εκτάσεων το γεγονός ότι η πράξη χαρακτηρισμού μιας έκτασης δημοσιεύεται σε δυο τοπικές εφημερίδες και αναρτάται στο δημαρχείο της περιοχής, πράξη κατά της οποίας μπορεί να προσφύγει όποιος θελήσει. Παρ' όλα αυτά, ο ίδιος ηλώνει ότι δεν του αρέσει να βλέπει πολυτελείς κατοικίες να ξεπετάγονται μέσα στο δάσος, αλλά –όπως χαρακτηριστικά είπε– «δεν αρέσει σε

όσους δεν διαθέτουν και οι ίδιοι σπίτι» (σ.σ. υπονοώντας ότι γι' αυτόν τον λόγο διαμαρτύρονται).

Η επιχείρηση

Πάντως, το έγκλημα στον Παρνασσό είναι καλά οργανωμένο. Η επιχείρηση εξελίσσεται σε δύο στάδια. Κατά το πρώτο, οι ενδιαφερόμενοι ιδιοκτήτες, αφού διαλέξουν την έκταση που τους αρέσει, σε συνεννόηση με τους ιδιοκτήτες της εκχερσώνουν την περιοχή και βεβαίως, δεν αφήνουν δένδρο ούτε για δείγμα. Η επιχείρηση αυτή εξελίσσεται συνήθως βράδυ. Μάλιστα, όπως καταγγέλλουν περιπατητές στην περιοχή, πρόσφατα, γνωστός κοσμικός της Αθήνας, κατάφερε σε μια νύχτα να «εξαφανιστεί» ένα μικρό πευκοδάσος, έκτασης 50 στρεμμάτων.

Την επόμενη μέρα, διαπίστωσαν ότι στη θέση του χαρκτηρισμένου μονοπατιού 22, που περνάει μέσα από πυκνόφυτη δασική έκταση εμφανίστηκε ένα μεγάλο οικοδομίσιο οικόπεδο. Για τον λόγο αυτόν επιστρατεύτηκαν στην περιοχή μηχανήματα που εξαφανίζουν τα ενοχοποιητικά στοιχεία, κάνοντας τους κορμούς των κομμένων δένδρων πριονίδι.

Αφού ολοκληρωθεί η εξαφάνιση του δάσους, καλείται η δασική υπηρεσία να κάνει αυτοψία, προκειμένου να αποφανθεί αν πρόκειται για δασική έκταση. Αυτό το στάδιο είναι και το πιο κρίσιμο, καθώς μπορεί είτε να ανατραπεί το έ-

γκλημα, είτε να ολοκληρωθεί, όπως συνήθως γίνεται.

Και Μονή;

Στο χορό της επιχείρησης «εκχέρωσης» με στόχο την οικοδόμηση εκτάσεων, όπως καταγγέλλουν κάτοικοι της περιοχής, συμμετέχει και Μονή στην κοιλάδα Βελίτσα στην Κάτω Τιθορέα, η οποία έχει εκχερσώσει μεγάλη έκταση γύρω από το Μοναστήρι. Την ίδια ώρα που άλλοι «συνωμοτούν» για την οικοδόμηση μεγάλων εκτάσεων στον Παρνασσό, σε δεινή θέση είναι πολλοί από αυτούς που δραστηριοποιούνται για την προστασία του.

Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις ιδιοκτητών οι οποίοι αντέδρασαν στο έγκλημα που συντελείται. Όταν όμως ήρθε η ώρα να οικοδομήσουν οι ίδιοι σε μη δασικές εκτάσεις, κάποιιοι χαρακτηρίσαν μέρος της ιδιοκτησίας τους δασικό. Μάλιστα, σε εκτάσεις έξι στρεμμάτων χαρακτηρίσαν τα 2,1 στρέμματα δασικά, ώστε η προς οικοδόμηση έκταση να είναι ελάχιστα κάτω από τα τέσσερα στρέμματα που προβλέπει ο νόμος ότι πρέπει κάποιος να διαθέτει για να χτίσει σε εκτός σχεδίου περιοχή.

Πάντως, ακόμα κι αν δεν υπάρχουν σκοπιμότητες πίσω από τις ενέργειες και αποφάσεις κάποιων υπηρεσιών, το γεγονός ότι το δασαρχείο Άμφισσας, το οποίο έχει στην ευθύνη του ολόκληρο τον Παρνασσό, διαθέτει μόνο δύο δασοφύλακες, είναι ήδη αρκετά περίεργο.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	€		€
Νικόλαος Χαμηλός του Γεωργίου (ΗΠΑ) στη μνήμη του Νικολάου Βλάχου	\$ 500	974 Καραγιάννη Σοφία (επισκέπτρια Λαογραφικού Μουσείου)	15
951 Κόλλιας Κων/νος στη μνήμη της συζύγου του Ολυμπίας	50	975 Σωτηροπούλου Ειρήνη	5
952 Αφοί Παπαλιάκου (Δαδί) στη μνήμη του πατέρα τους Βασιλείου Παπαλιάκου	20	976 Φερμάνογλου Γεώργιος	20
954 Κάλης Βασίλης	30	977 Τομαράς Γεώργιος Αθ. (Λαμία)	20
956 Τούμπα Μαργαρίτα στη μνήμη της μητέρας της Ελευθερίας	50	978 Ρούλιας Κωνσταντίνος	10
957 Δανιήλ Βασιλική του Ευθυμίου	15	979 Ρούλιας Ευθύμιος	10
958 Δανιήλ Ειρήνη του Παναγιώτη	10	980 Κυριάκη Αθ. Μάρθα	10
960 Βλάχου Κατίνα Κ. στη μνήμη Ιωάννη Κωτσόπουλου	20	981 Καλτσάς Κων/νος	20
961 Κωστούρου Ντίνα (Αλεξανδρούπολη) στη μνήμη Μουστάκα Δημ.	20	982 Φίκα Ελένη (Θεσ/νίκη)	10
962 Βασιλοπούλου Μαλεβίτση Σούλα στη μνήμη της εξαδέλφης της Βασιλικής Τούμπα και των γονέων της	50	983 Τσόχλας Σπύρος (Οίτη)	10
963 Φίκα Ελένη στη μνήμη των γονέων της και των εξαδελφών της Κωνσταντίνο και Βασιλική Τούμπα	50	984 Νίκου Κωνσταντίνος στη μνήμη της μητέρας του Ασημίνας και του αδελφού του Δημητρίου	10
964 Μπουκουβάλας Απόστολος	20	985 Μώρης Ευθύμιος Παναγιώτη στη μνήμη των γονέων του	10
966 Βλάχος Απόστολος του Ηλία	50	986 Κωστή - Ραπτοπούλου Σοφία	50
967 Καλοσκοπίτης	50	987 Κωστής Γιωργάκης	50
968 Τομαράς Φώτης (Βόλος)	30	ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΡΑΠΤΗ ΠΡΟΣΕΦΕΡΑΝ:	
969 Χατζάκου Καίτη (ΜΕΒΓΑΛ, Θεσ/νίκη) στη μνήμη Βασιλικής Τούμπα	50	988 Οικ. Γιάννη Θεοδώρου	50
970 Αντωνίου Νικόλαος Κ.	30	989 Οικ. Ηρ. Πιτσιλάδη & Ελένη Ψωμαδάκη	40
971 Χατζηστρατή Ουρανία (επισκέπτρια Λαογραφικού Μουσείου)	10	990 Οικογ. Τάσου Ακτύπη	40
		991 Οικ. Ανδρέα Ακτύπη	40
		992 Οικ. Παντελή & Ζωής Μαυράκη	40
		993 Οικ. Μαρίνου Ακτύπη	40
		994 Οικ. Καίτης Ακτύπη	40
		995 Οικ. Πηγής Θεοδώρου	40

...τα καλά λόγια: Όσοι επισκέφθηκαν το χωριό τα προηγούμενα χρόνια δηλώνουν ότι θέλουν να ξανάρθουν και συστήνουν σε φίλους και γνωστούς ότι είναι ένας από τους λίγους τόπους για θερινές διακοπές.

1) Είναι από τα πιο δροσερά και καθαρά χωριά, με πολύ πράσινο και βατά μονοπάτια για περίπατο και περιήγηση. Είναι η αγάπη πολλών ορειβατών γιατί βρίσκο-

νται κοντά σ' ένα από τα μεγαλύτερα και πλέον επιβλητικά βουνά της χώρας μας.

2) Διαθέτει τέσσερα καταστήματα καθώς και ξενοδοχειακή εξυπηρέτηση, όπου μπορεί κανείς να γευματίσει βρίσκοντας ποικιλία εδεσμάτων, όπως σουβλάκια, μπακαλιάρο, ψητά σούβλας κ.λπ., αλλά και παραδοσιακές πίτες. Το σέρβις είναι άψογο και οι τιμές ικανοποιητικές.

3) Το Τοπικό Συμβούλιο καταβάλει φιλότιμες προσπάθειες έτσι ώστε να είναι πάντα το χωριό μας καθαρό.

4) Η εκκλησία μας λειτουργεί κανονικά για τον εκκλησιασμό των κατοίκων αλλά και των επισκεπτών.

5) Τα πανηγύρια δεν μας λείπουν και οι Σύλλογοι φροντίζουν να έχουν προγράμματα διαφόρων πολιτιστικών εκδηλώσεων.

ΠΩΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ Η ΠΑΡΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΟΥΣ

Στα χρόνια της Κατοχής στη Θεσσαλονίκη ήταν εγκατεστημένος μόνο ο Γεώργιος Μώρης (Ξυστρούπας) με την τότε γυναίκα του Σοφία Πριοβόλου, καθώς και ο Παναγ. Χαραλάμπους, μοίραρχος Χωροφυλακής που έπαιξε σπουδαίο ρόλο στα δραματικά γεγονότα της κατοχής στη Θεσσαλονίκη.

Το 1945 μετά την απελευθέρωση της τριπλής κατοχής στο χωριό, όπως και σ' όλη την Ελλάδα, επικρατούσε, φτώχεια, αναρχία, με αποτέλεσμα οι νέοι να εγκαταλείπουν τα χωριά παίρνοντας διαφορετικούς δρόμους ο καθένας.

Εγώ, ο γράφων, και ο Θανάσης Μαλιβίτσης (Καρατσόλης) φύγαμε για τη Θεσσαλονίκη. Φτάνοντας και χωρίς να το ξέρουμε βρήκαμε τον Κώστα Ευαγγ. Τούμπα και τον Γεώργιο Π. Τομαρά που είχαν φύγει νωρίτερα. Όλοι τώρα ήμασταν φιλοξενούμενοι στον Γεώργιο Μώρη και γίναμε πέντε άτομα. Ο Μοίραρχος Χαραλάμπους μετατέθηκε στην Αθήνα.

Στη Θεσσαλονίκη ήρθαμε με πολλά όνειρα, όμως εκείνη την εποχή τα πράγματα δεν ήταν καλύτερα. Φτώχεια, ανεργία, απεργίες. Δεν βρήκαμε αυτό που περιμέναμε και αρχίσαμε να δουλεύουμε όποια δουλειά μας τύχαινε και προπάντων δουλειές του ποδαριού. Πουλάγαμε τσιγάρα, τσακμακόπετρες, λεμόνια με το κομμάτι, χαμάληδες στο λιμάνι. Κυλούσαν οι μέρες κουτσά

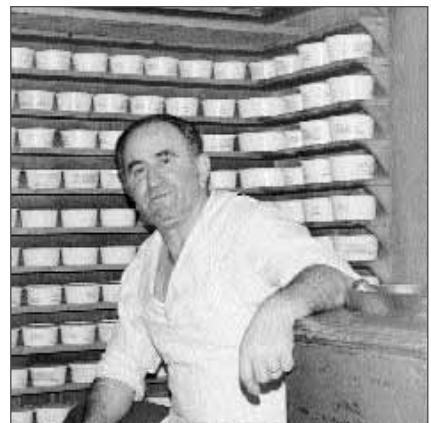
στραβά. Το 1946 ανέβηκε και ο Νίκος Μαλιβίτσης (Σούπας) που ήταν και πριν από την κατοχή γαλατάς στη Θεσσαλονίκη. Μαζί τότε ήταν και ο Γ. Μαλιβίτσης (Τσαρτσάλης) και Γεώργιος Δανιήλ (Παράσχος), οι οποίοι δεν τον ακολούθησαν.

Ο Νίκος Μαλιβίτσης άρχισε το παλιό του επάγγελμα του γαλατά στην οδό Αγίου Δημητρίου. Όταν το 1947 η πολιτεία αποφάσισε την εκτόπιση των κατοίκων των ορεινών χωριών ήλθε στην Θεσσαλονίκη ο Παν. Τομαράς με τα 5 παιδιά του, ο Γιάννης Ευαγγ. Τούμπας, αδελφός του Κώστα και οι αδελφές του Θανάση Μαλιβίτση και γίναμε 15 άτομα: όλοι μαζί βοηθώντας ο ένας τον άλλο κυρίως με τη συμπαράσταση των παλιών γαλατάδων Νικ. Μαλιβίτση και του Γ. Μώρη.

Ξεκινήσαμε όλοι σαν πλανόδιοι γαλατάδες με το γκιομάκι και το μισόκιλο και τη μόστρα να γυρίζουμε πεζοί στις γειτονιές πουλώντας τα γαλακτοκομικά μας προϊόντα, με διαφημιστικό μέσο τη φωνή μας, δηλαδή διαλαλούσαμε: Γαλατάς, γιααουρτζής! Σιγά σιγά ορθοποδίσαμε, ανοίξαμε μαγαζιά τα πρώτα χρόνια δυο μαζί συνεταιριοι και πήγαμε καλά. Τα χρόνια πέρασαν όλοι όσοι ήρθαμε στη Θεσσαλονίκη ήμασταν εργένηδες. Παντρευθήκαμε εκεί, κάναμε παιδιά και από πέντε που αρχικά ήμασταν γίναμε 55 άτομα. Σήμερα με τα εγγόνια μας είμαστε περίπου εκατό και παραπάνω.

Με το επάγγελμα του γαλατά όλοι μας κάναμε μια καλή πορεία, αποκατασταθήκαμε με μαγαζιά και σπίτια, με τα παιδιά μας μορφώθηκαν, έγιναν δικηγόροι, γιατροί, επιχειρηματίες κ.λπ.

Σήμερα, από την παλιά γενιά, βρισκόμαστε στη ζωή μόνο τρεις άνω των 85 ετών, ενώ οι απόγονοί μας, νέα παιδιά, ζουν ευχά-

Ο Γιάννης Μπουκουβάλας με φόντο την «πήχτρα» των γιαουρτιών.

ριστα στη Θεσσαλονίκη και εξακολουθούν να αγαπούν την Κουκουβίστα και να την επισκέπτονται συχνά.

*Ιωάννης Μπουκουβάλας
Θεσσαλονίκη*

Ευχαριστούμε τον συγχωριανό μας μπάρμπα Γιάννη που μας θυμήθηκε και μας έστειλε τις λεπτομέρειες της μετεγκατάστασής τους εκεί. Στο επόμενο τεύχος θα δημοσιεύουμε το δεύτερο μέρος της επιστολής του σχετικά με το επάγγελμα του γαλατά.

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ ΚΑΙΓΕΤΑΙ ΤΗ ΛΑΜΠΡΗ

Το Ηρωικό μεγαλοχώρι της Ρούμελης που έγινε πυροτέχνημα της λευτεριάς!

(Από την εφημερίδα «Ριζοσπάστης» Κυριακή 17 Απρίλη, 1977)

Τη Λαμπρή του '44 ο λόχος μας είχε σκορπίσει σε φυλάκια απ' το Οινόχωρι ως το Χάνι του Ζαγγανά, πάνω στην ορεινή Παρνασσίδα. Ο λοχαγός κι ο καπετάνιος είχαν κινήσει μια ώρα νύχτα. Γύρναγαν ένα προς ένα τα φυλάκια, εύχονταν στους αντάρτες χρονιάρια μέρα σαν ήταν, έπιναν απόνα κρασί αντάμα, χόρευαν κι απόνα χορό. Τ' αρνιά γυρόφερναν στη σούβλα κι η τσίκνα σούρπαζε τη μύτη. Οι αντάρτες μαζωμένοι κάτω από ισκιωτά γέρικα δέντρα, τραγουδάνε τα τραγούδια του αγώνα.

*Βροντάει ο Όλυμπος
αστράφτει η Γκιώνα,
μουγκρίζουν τ' Άγραφα
σειέτ' η Στεργιά....*

Όλα είναι γιορτάσιμα κι όλα πλούσια τη μέρα τούτη ψωμί, καπνό και κρέας κι αυτό μ' αλάτι.

Τ' απομεσήμερο, στην κάτω εκκλησιά της Κουκουβίστας γίνεται αληθινό το πανηγύρι. Ολκάκερο το χωριό έχει μαζωχτεί στο μικρό ύψωμα. Κάθε λογής φτηνά μεταξωτά φουστάνια σε χτυπητά χρώματα βρήκαν την ευκαιρία να ξεπεταχτούν απ' τα σκοτεινά σεντούκια στον ήλιο, στη ζωή και στη χαρά. Χτενισμένα κεφάλια κι άτεχνα φτιασιδωμένα μούτρα. Κατάκορφα στο ύψωμα η μικρή εκκλησιά με τα γιαταρισμένα γκριζόμαυρα κεραμίδια

της μοιάζει με θεϊκή σκέψη ακουμπισμένη κειδαπά, στην άκρη του πανηγυριού. Πανηγυριώτης ήλιος σκεπάζει αντάρτες και χωριανούς που ζουν τη λευτεριά σε όλο της το μεγαλείο. καταμεσίς στο ανθρώπομάζεμα τούτο, τα όργανα, σα ρουμελιώτικα πουλιά, αστοχάνε να κόψουν το τραγούδι τους.

Τρεις χοροί έχουν πιαστεί. Κείνος που σέρνει το χορό διαλέγεται απ' αυτούς που παραστέκουν. Το γλέντι έχει ανάψει γερά κι οι γαβάθες με τα κοψίδια απόκαμαν να γιομίζουν. Οι τσόντρες με τα παρδαλά στολίδια από πράσινη και κόκκινη ψάθα λιανοκομμένη με το καλαμποκέφαλο και το τυλιγμένο πλατανόφυλλο γυροφέρνουν ανάμεσα στον κόσμο και στους χορευτές.

Το πανηγύρι τούτο κράτησε ως αργά κι απέ τη νύχτα, τα όργανα σκόρπισαν στα σπίτια που το γλέντι εξακολουθείται.

Ζύγωσε εννιά η ώρα όταν το μήνυμα έσκασε αναπάντεχο: «Οι Γερμανοί έρχονται. Είχαν αρχινήσει να μαζεύουν τους άντρες στα Καστέλλια και στην Αποστολιά.

— Είναι πολλοί ρε παιδιά;

— Μμ! και ξακόσιοι μπορεί και νάνε καπετάνιε Γερμανοί κι αραπάδες και προδότες αντάμα.

Πήραμε τα μέτρα ασφαλείας.

Ο Πανουργιάς άφυγε γρήγορα με έξι άντρες κι ένα οπλοπολυβόλο, για βοήθεια στο χάνι του Ζαγγανά. Ο Ηρακλάκις στο Οινόχωρι βρίσκονταν ξάγρυπνος με τους άντρες του, αυγατίσαμε και το φυλάκιο στο Σταυρό μ' ένα πολυβόλο και πρωτοπαλλήκαρο το Μπούλμπα.

Στον ουρανό δε φάνηκε μήτ' ένα στέρι τη νύχτα τούτη, το σκοτάδι ήταν πηχτό και δεν ξεχώριζες μήτε το χέρι σου. Στεργιώσαμε διπλοσκοπιά στα φυλάκια και καρτερούσαμε.

Κίνηση δεν ξεχώριζε καμιά μήτε βρόντος ακούγονταν. Τα μεσάνυχτα έπεσε μια ντουφεκιά κάτω χαμηλά στου Ζαγγανά το χάνι.

Η καμπάνα χτυπάει θλιμμένα

Την άλλη μέρα χρυσός ήλιος ξημέρωσε κάτω χαμηλά στη Στυλίδα. Ζύγωσε εφτά η ώρα όταν στου Ζαγγανά πέσαν τα πρώτα βόλια και σε λιγάκι η μάχη τράνεψε. Άσπρες και κόκκινες φωτοβολίδες γλιστρούσαν πότε δω, πότε κει μέσα στο δάσος. Οι Γερμανοί δεν πέτυχαν να μας ξαφνιάσουν και θ' αφήσουν κορμιά καταγής για να διαβούν. Τα δεκάξι παλικάρια του Πανουργιά πολεμάνε γινατωμένα. Μια ομάδα από Γερμανούς πηγαίνει πλαγιά πλαγιά να καβαλικέψει τα παλικάρια μας, να τους βγει απο τη

ράχη. Ο Φουσέκης, σκαλωμένος πάνω στο χαμηλότερο βράχο που βλέπει στη ρεματιά, φαίνεται να βλέπει κάθε τους κίνηση κι η καρδιά μας στηλώνεται. Θα τούνε βολετό να προστατέψει τους συντρόφους του; Οι Γερμανοί ζυγώνουν φτάνουν κάτω απ' το βράχο με τις ταινίες του μυδράλιου περασμένες τραχηλιά. Η χειροβομβίδα του Φουσέκη ξανεμίζεται, σκάζει ανάμεσά τους κι αφήνει τρεις νεκρούς. Οι άλλοι σκορπάνε στα ρουμάνια σαν ξαφνιασμένα γίδια. Ο Φουσέκης κατρακυλάει. Οι μπούκλες του παίζουν άτσαλα στο σβέρκο και το ξανθό του γένι ξανεμίζει σα λάβαρο. Έχουν σωθεί τα πυρομαχικά του και τραβιέται παρέκει ν' ανταμώσει τα παλικάρια του, να τους πάρει κάμποσα βόλια.

— Δώσε δυο βόλια, ρε Λαμπαδιά.

— Έξι τάχω καπετάνιε μ'. Δίνονται βόλια στη μάχη;

Μια σφήνα που μας κάνουν απ' τα ζερβά οι Γερμανοί, μας ξεκόβει απ' τους άντρες που στέκουν παρέκει. Πιάσανε γύρα το σταθμό διοίκηση του λόχου. Αρχηγείο κι ομάδα διοίκησης ξενοναχιάζονται και θα πιαστούν στη φάκα. Ξαπόστειλαν ένα δυο παλικάρια να νοιαστούν για βοήθεια και δε ματαγύρισαν. Σίγουρα οι Γερμανοί θα παραφύλαγαν. Αποφασίζουμε γιουρούσι κι όποιος απομείνει. Ο ένας τηράει με συμπάθεια τον άλλον και συγχωριούνται για τη βρισιά, για τη φοβέρα. Τα χέρια σφίχνονται συντροφικά, φιλούνται στερνά.

— Καλή αντάμωση.

— Άϊτε, με το καλό, καλό βόλι.

Τούτη είναι η ευχή στ' αντάρτικο.

Έτσι και φάνηκαν πίσ' απ' τα βράχια, ο εχτρός μάτωσε τον τόπο.

Στη ρεματιάααα, φωνάζ' ο λοχαγός.

Του Λευτέρη του μπήκαν στα κοντά, τους ξέφυγε λαβωμένος καί πέφτει στη ρεματιά. Εκεί δεν τους πιάνουν τα βόλια τους. Σκόρπισαν δώθε κείθε, ξέφυγαν όλοι τους μέσ' απ' τα νύχια του εχτρού και τραβιούνται πίσω να σμίξουν τα παλικάρια τους. Θλίψη μεγάλη βαραίνει όλους για τούτο που γίνθηκε. Αφήνουμε το χωριό στα χέρια του κατακτητή, μήτε λίγο, μήτε πολύ, χάσαμε τη μάχη.

Το χωριό ορφάνεψε, οι χωριανοί μάκρεψαν σε σπηλιές, στο δάσος, για να γλιτώσουν τα κεφάλια τους. Ό,τι πρόκαμαν πήραν κοντά, ένα σκουτί, λίγο ψωμί. Δυο τρεις ξέμειναν να φυλάξουν το χωριό.

Τη νύχτα ξαποστάσαμε στην Αγιά Σωτήρα και την άλλη μέρα κινήσαμε να ματαχτυπήσουμε τους Γερμανούς στην Κουκουβίστα. Έτσι κι αλλιώς θα την καίγαν, για τούτο έπρεπε να τους χτυπήσουμε, να μην τους αφήσουμε ξένιαστους να τη ρημάξουν.

Όταν σκαρίζουμε στις βρύζες, πελώρια σύννεφα καπνού ανηφορίζουν φανταχτερά. Πύρινες γλώσσες, θαρρείς και τα γλείφουν με ηδονή, έτσι πως ταξιδεύουν μολυβένια. Το η-

ρωϊκό χωριό καίγεται για τη λευτεριά της πατρίδας. Οργή και κατάρρα ξεστομίζεις σα βλέπεις το πράμα τούτο.

— Τσεκούρι στα σκυλιά....

— Φωτιά και τσεκούρι στους προσκυνημένους....

Προχωράμε χτενίζοντας το δάσος απ' άκρη σ' άκρη. Τ' απομεσήμερο φτάνουμε πάνω στ' αητοβράχια, δυτικά στο χωριό. Παλικάρια μας δεξιά απ' τα μνήματα πλευρίζουνε στη Γκιώνα. Προφταίνουν τον εχτρό και φροντίζουν ν' ανοίξουν ντουφέκι. Μα τούτος έχει τελειώσει τη δουλιά του και τραβιέται με βιάση. Οι μπαταριές του βάζουν φτερά στα ποδάρια και χάνονται κάτω χαμηλά στο καστελλιώτικο ρέμα. Κατηφορίζουμε όλοι για να γλιτώσουμε ό,τι είναι μπορετό απ' το χωριό που μοιάζει με πυροτέχνημα.

Η καμπάνα χτυπάει θλιμμένα, καλώντας τους χριστιανούς να προσευχηθούνε. Γυναικόπαιδα και γερόντοι, λαχταρισμένοι όλοι τους ξεσκαρίζουν πίσω από βράχους, από κέδρους. Ότι είχαν κι ό,τι έκαναν όλα ξεχάστηκαν μονομιάς τη μέρα τούτη. Στάχτη και μπουρμπουλη γινήκαν μέσα στην κόλαση πούβρασε τον τόπο τους.. Οι δυνατοί βοηθάνε τους αδύναμους κι όλοι τους μέσα σε λίγες ώρες γίνηκαν το ίδιο χνώτο. Η καταστραμμένη εκκλησιά, περισσότερο από κάθε άλλη φορά συγκεντρώνει τη σκέψη των χωριανών, σα σκέπη του θεού και μοναδική τους στέγη. Δωπά μαζώχτηκαν όλοι ζητώντας γλιτωμό. Η μεγάλη ει-

κόνα του Χριστού, χτυπημένη με γινάτι πάνω σε μυτερό κοτρώνι, είναι τσακισμένη στα τέσσερα, μα το πρόσωπό του δεν έχει χάσει τίποτα απ' τη θεική του γαλήνη κι η θωριά του μερώνει τις ψυχές τούτες.

Η νύχτα ήρθ' αγάλια. Χωρίσαμε σε συνεργεία για να γλιτώσουμε την τέλεια καταστροφή του τόπου. Οι χωριανοί φωνάζουν και δε μιας αφήνουν να ζυγώσουμε στις φωτιές.

— Κεφάλια να γλιτώσουμε παλληκάρια, ξεφωνίζουν οι γυναίκες.

— Αστεία να καούν τα ρημάδια.

Ολάκερο χωριό καίγεται σαν προσάναμα. Γυρνώντας τα στενά σοκκάκια του φλογισμένα καδρόνια πετιούνται δέκα και είκοσι μέτρα μακριά, σαν παράξενα βεγγαλικά. Λαμπαδιασμέα όλα τα κουφώματα αντάμα φωτίζουν άγρια το εσωτερικό στο κάθε νοικοκυριό. Τα γιατί του χωριού μισοκαμένα ναουρίζουνε απόμερα στις γωνιές. Μοιαζουμε ξωτικά που γυρνάμε στην κόλαση τούτη.

Λαϊκό προσκύνημα

Μια γυναίκα ως εικοσιπέντε χρόνων ξεγυμνωμένη τα στήθια πεταμένα έξω, παραμορφωμένη μουγγρίζει πάνω σένα κρεβάτι στο μισοκαμμένο σπίτι.

— Από δω παιδιάααα!

— Νερόοοοοο!

— Στην αυλακιά ρέεεε, όχι στη βρύση...

— Άλλοι κουβαλάνε νερό για να γλιτώσουν το σπίτι κι άλλοι τραβάνε κουρέλι τη γυναίκα

πάνω στα σκουτιά που στραγγάνε αίμα. Μήτε δόντια έχει, μήτε χείλια. Σάρκες και κόκκαλα δεν ξεχωρίζουν στο μούτρο της.

Ο μάστρο Θύμιος σκοτώθηκε μπρος στην πόρτα του, γιατί αρνήθηκε να τους δώσει πατάτες και τη γυναίκα του στο κρεβάτι. Τρεις τέσσερις τον κουβαλούν στο κοιμητήριο. Η γυναίκα του δέρνεται μονάχη, τ' ορφανά του τραβιούνται απ' τη φούστα της, μυξιάρικα, ξυπόλητα, βρώμικα. Μια γριά κλαίει τ' αγγόνια της πάν' απ' τη χόβολη του νοικοκυριού. Τάχε κρύψει στο κατόι μπας και τα γλίτωνε.

Πηγαίνουνε από σπίτι σε σπίτι δίνοντας βοήθεια. Στο παστρικό της κρεβάτι η μάνα του υπεύθυνου, κοντά ογδόντα χρονώ, με ξεσκισμένο μπούστο αγκομαχάει απ' τον πόνο. Το δεξί της χέρι είναι πλημμυρισμένο στο αίμα κι απ' το μεσανό δάχτυλο το δαχτυλίδι του γάμου λείπει. Το πάθημά της δέν είναι για μολόχημα. Η φωνή της είναι.

— Και μούπε, τοιμάσου να σε παντρευτώ!

— Είσαι φονιάς, τούπα, ο Θεός να σε χωρέσει, εγώ δε σε χωρνάω παλιόσκυλο.

Η σοδειά του καθενός είναι ριγμένη στη φωτιά, στα κατώγια μούσκεμα στο κρασί και στο ξύδι.

— Γέροντα δε μας δίνεις μια τσάπα ένα φκιάρι;

— Σας τώπα μαθές, δεν είναι κανείς στο χωριό.

Ο γέροντας στραβός πως είναι, μας παίρνει για προδότες

κι αρνιέται να μας δώσει βοήθεια να φροντίσουμε το νοικοκυριό που καίγεται.

Δεκατέσσερα σπίτια γλίτωσαν όλα κι όλα οι αντάρτες. Στη φροντίδα τους τούτη, ένας χτυπήθηκε βαριά στα πλευρά και τέσσερις γιόμοσαν πληγές απ' τη φωτιά.

Θάψαμε το μάστρο-Θύμιο κι ορμηνέψαμε τους χωριανούς να τραβηχτούν παρέκει για τη νύχτα τούτη, στερνά μαζωχτήκαμε και μεις στο ύψωμα δίπλα στο κοιμητήριο. Θλίψη έχει ξαπλώσει ανάμεσά μας και μιλιά δεν ξεστομίζεται. Έρχονται και ματάρχονται γυναικούλες, μας φέρνουν από λίγο ψωμί, καπνό, μήλα. Όμως φαρμακωμένοι πως είμαστε, αρνιόμαστε να δεχτούμε κάτι.

— Υπομονή παλικάρια μας... εσείς νάστε καλά. Κάνατε ό,τι μπορούσατε. Ε, τώρα από κειό πούχουμε θα φάμε όλοι....

— Πάρτε, μας βροντοφωνάζει μια γυναίκα, μαθές αντάρτες δεν είμαστ' όλοι;

Οι άντρες μας συντροφεύουν ως τα ξημερώματα. Διψάνε να μάθους κάθε λεπτομέρεια της μάχης που γίνηκε. Θα διαβούν οι χρόνοι θα την ξιστορήσουνε στα παιδιά και στα αγγόνια τους, σιμά στην παραστιά που θα καίει στο καινούργιο χωριό.

Κι από τότες η Κουκουβίστα έγινε λαϊκό προσκύνημα σ' ολάκερη τη χώρα θα λέει το παραμύθι.

Λ.Μ.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο **Γεώργιος** και η **Ευστρατία Λευκαδίτη** (παιδιά του ιερέα μας) στις 7/5/2005 απέκτησαν το δεύτερο τέκνο τους, που είναι αγοράκι. Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

— Ο **Ανδρέας** και η **Πωλίνα Τσουτσουρα** βάπτισαν το αγοράκι τους δίνοντάς του το όνομα **Ορφέας - Χρήστος**.

— Στις 3 Ιουλίου 2005 ο **Σταύρος** και η **Δήμητρα Κολλύρη** βάπτισαν το γιού τους στον Άγιο Αιμιλιανό λόφου Σκουζέ. Η νονά **Μαρία Διαρεμέ** του χάρισε το όνομα **Ιωάννης**.

— Το ζεύγος **Ιωάννης & Κρυσταλία Διαμαντοπούλου** (το γένος Τσιρώνη) στις 21.5.05 βάπτισαν το γιό τους και του έδωσαν το όνομα **Κωνσταντίνος**, ανάδοχος ήταν ο Δημήτρης και η Μαρκέλλα Φούτζουλ....

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

— Οι ομογενείς μας **Δημήτρης Χριστίδης** και η **Αγγελική Ζούγγου**, που διαμένουν στην Καλιφόρνια της Αμερικής, αρραβώνιασαν την κόρη τους **Αγγελική** με τον ομογενή μας Κρητικό, **Μπάμπη (Χαράλαμπο) Ζουμπεράκη**.

ΓΑΜΟΙ

— Ο **Ηλίας Μπούλιας** και η **Κατερίνα Γιαννούλη** (κόρη Βασιλικής Δημοπούλου) παντρεύτηκαν την Κυριακή 16.1.2005 στον Ιερό Ναό του Αγίου Ελευθερίου Αχαρών. Να ζήσετε ευτυχισμένοι.

— Στον Ιερό Ναό Αγ. Γεωργίου στο Καβούρι, την 1η Ιουλίου 2005 έγινε ο γάμος της **Βούλας Μηνίμη**,

κόρη της Ζωής Μιμίνη - Χαράλαμους με τον εκλεκτό της καρδιάς της **Φωτακόπουλο Νίκο**

— Με λαμπρότητα τελέστηκε στις 14 Μαΐου 2005 ο γάμος του **Γιάννη Αλεξίου** με τη **Δέσποινα Μπλαντζούκα** στο ξωκλήσι της Παναγίας Μεσοσπορίτισσας στην Αργιθέα. Τη γαμήλια τελετή ακολούθησε μεγάλη δεξίωση στο κτήμα Αργιθέα όπου οι καλεσμένοι ευχήθηκαν στους νεόνυμφους και διασκέδασαν μέχρι αργά το βράδυ.

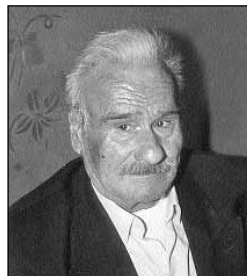
Ευτυχισμένοι η Φιλίτσα και οι γονείς της νύφης, δέχονταν τα συγχαρητήρια φίλων και γνωστών μέσα σε ζεστή ατμόσφαιρα όπου για μια ακόμη φορά επιβεβαιώθηκε η εκτίμηση και η αγάπη που υπάρχει μεταξύ των μελών της τοπικής μας κοινωνίας.

— Η **Μαρία Γάσπαρη**, εγγονή του Γιώργου Μώρη (Ξεστρούπα) και ο **Δημήτρης Παπαδημητρίου**, τέλεσαν το γάμο τους στις 2 Ιουλίου 2005 στον ιερό ναό του παρεκκλησίου του Αγ. Αλεξάνδρου Καλαμαριάς Θεσ/νίκης. Την τελετή του μυστηρίου ακολούθησε δεξίωση στο «Ξενία Ήλιος» όπου συγγενείς και φίλοι ευχήθηκαν βίο ανθόσπαρτο στο νεανικό ζευγάρι.

ΠΕΝΘΗ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΟΛΛΥΡΗΣ

1942-2005

Ο Στέλιος Κολλύρης γιός του μπάμπα-Γιώργη (Μαραγκού),

παντρεμένος με την Ντίνα Σταματοπούλου από την Παύλιανη απέκτησαν 3 κορίτσια και 4 εγγόνια. Έζησε και εργάστηκε στην Αθήνα, όπου και άφησε την τελευταία του πνοή. Ενταφιάστηκε στην γενέτειρά μας στις 5 Ιουνίου 2005.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΔΗΜ. ΡΑΠΤΗΣ 1913-2005

Γεννήθηκε το 1913 στο χωριό μας και σε μικρή ηλικία μετακόμισαν οικογενειακώς στη Καμάριζα

Λαυρίου όπου και τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο. Από μικρή ηλικία εργάστηκε ως τυπογράφος και συνταξιοδοτήθηκε με το βαθμό του Διευθυντή από το Εθνικό Τυπογραφείο. Παντρεύτηκε τη Λίνα, από τα Βάγια Βοιωτίας και απέκτησε δύο γιους, το Δημήτρη και το Γιάννη. Για πολλά χρόνια διετέλεσε μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και προσέφερε σ' αυτόν τις πολύτιμες υπηρεσίες του.

Αιωνία η μνήμη τους.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Το Σάββατο 9.7.05 στον Ιερό Ναό Αγίου Σωτήρος Πειραιώς έγινε το ετήσιο μνημόσυνο στη μνήμη του αξέχαστου Γεωργίου Χ. Κωστούρου. Επίσης στον Αγ. Γεώργιο Καλοσκοπής, την Κυριακή 10 Ιουλίου 2005 έγιναν τα μνημόσυνα του Ιωάννη Κιτσόπουλου και του Στέλιου Κολλύρη.

ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΛΑΜΙΑΣ

Ύστερα από αρχαιρεσίες που έγιναν στον ομογάλακτο μ' εμάς Σύλλογο Καλοσκοπιτών Φθιώτιδας-Φωκίδας, εξελέγη νέο Διοικητό Συμβούλιο με παλιά και νέα μέλη το οποίο συγκροτήθηκε σε σώμα με την ακόλουθη σύνθεση.

Ραπτόπουλος Ηρακλής, πρόεδρος

Χαραλάμπος Δημήτριος, αναπλ. πρόεδρος

Μπουρτζάλας Γεώργιος, Γενικός γραμματέας

Νικοπούλου -Κολλύρη Μαρία, Ταμίας

Χαμηλού Παρασκευή, μέλος

Κωστούρος Χαράλαμπος, μέλος

Το νέο Δ.Σ. δείχνει να έχει διάθεση για δουλειά γι' αυτό και μόλις συγκροτήθηκε προγραμματίσει να συνεχίσει μέχρι την ολοκλήρωσή του την κατασκευή του μονοπατιού Κακοτράχη - Κεφαλόβρυσο,

αλλά ακόμη καταβάλει προσπάθεια να δημιουργήσει ένα αλώνι και προπαντός να κάνει πιο έντονη την παρουσία του στο χωριό συνεργαζόμενο με το Τοπικό Συμβούλιο και το δικό μας Σύνδεσμο.

Ευχόμαστε η συνεργασία αυτή, που έχει εγκαινιασθεί με επιτυχία από πολλά χρόνια, να εξακολουθήσει να μας φέρνει πιο κοντά, να μας ενώνει και να ανδριώνουν οι προσπάθειες και γιατί «εν τη ενώσει η ισχύς».

Η βράβευσή του

Τον ομογάλακτο Σύλλογο πρέπει να τον συγχαρούμε και εμείς για την βράβευση από το τμήμα αιμοδοσίας του νοσοκομείου Άμφισσας για τη δραστηριότητα που έχει αναπτύξει στον τομέα της αιμοδοσίας. Τους αξίζει κι από εμάς έπαινος.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Αθήνα 19.6.2005

Κύριε Διευθυντά,

Τις ημέρες του Πάσχα βρέθηκα στο χωριό σας, φιλοξενούμενος από φιλικά μου πρόσωπα και εκτός από τους εξαίρετους περιπάτους που έκανα στο γραφικά μονοπάτια επισκέφθηκα και το πολιτιστικό σας κέντρο. Φιλόξενα και με χαμόγελο με υποδέχθηκε μια κυρία που όπως αντιλήφθηκα προσέφερε εθελοντικά τις υπηρεσίες της.

Εντυπωσιάστηκα από την ωραία τοποθέτηση των αντικειμένων και πήρα μερικές ιδέες πως ήταν η ζωή στα ορεινά χωριά τις προηγούμενες δεκαετίες. Στάθηκα μπροστά στη βιτρίνα της βιβλιοθήκης σας και περιεργάστηκα τα βιβλία που περιέχουν. Αναλογίστηκα τον κόπο που έκαναν οι συγγραφείς και πόσες ώρες χρειάστηκαν για να τα γράψουν. Ενίωσα μάλιστα ότι πονούσαν γιατί όπως ήταν κλειδωμένα δεν μπορούσαν να δώσουν ότι ήταν προορισμένα για να δώσουν.

Ρώτησα την κυρία που αρχικά με υποδέχτηκε αν κανένας εκπαιδευτικός είχε οδηγήσει τους μαθητές να γνωρίσουν την ωραία σας προσπάθεια, τους κόπους και το μόχθο που καταβάλατε για το στήσιμο αυτού του ωραίου Πολιτιστικού Κέντρου. Ρώτησα ακόμη, αν οι δημαρχικές σας αρχές που δείχνουν να κόπτονται για τον πολιτισμό και επινοούν πολιτιστικές εκδηλώσεις σας ενισχύουν και αν βοηθούν παραπέρα τις προσπάθειές σας και πήρα αρνητικές απαντήσεις. Ενθαρρυντικό είναι το γεγονός ότι πολλοί επισκέπτες οδηγούν τα παιδιά τους στην ωραία αίθουσα.

Είμαι υποχρεωμένος να σας συγχαρώ για το κόσμημα που με πενιχρά μέσα δημιουργήσατε, σας παρακαλώ όμως να φροντίσετε τα βιβλία της βιβλιοθήκης να κυκλοφορήσουν στα χέρια των αναγνωστών και να μην είναι συνεχώς κλειδωμένα στις προθήκες. Ευχαριστώ

Παναγιώτης Γκίκας

συνταξιούχος εκπαιδευτικός

ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙ - ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ: Στο τελευταίο στάδιο βρίσκεται η ασφαλτόστρωση του δρόμου που συνδέει το χωριό μας με το Οινόχωρι. Είναι ένας δρόμος άνετος, αρκετά πλατύς ώστε να μην κουρζόμαστε στη διαδρομή. Μας εξυπηρετεί ιδιαίτερα κατά τη χειμερινή περίοδο, επειδή οι καιρικές συνθήκες είναι καλύτερες σ' αυτή τη διαδρομή.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΕΣ ΒΡΑΔΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Επετειακή εκδήλωση για τα 12 χρόνια
της Ομοσπονδίας «Αφιέρωμα στον ε-
κλιπόντα Κουκουβιστιανό φιλόσοφο
Χρήστο Μαλεβίτση»

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συλλόγων
Παρνασσίδας, ο Δήμαρχος Γραβιάς και ο
Πρόεδρος του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών
Παρνασσίδας

ΣΑΣ ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΝ

το Σάββατο 6 Αυγούστου 2005 ώρα 17.30
στην εκδήλωση για τα 12 χρόνια της Ομο-
σπονδίας που συνδιοργανώνουμε στο Δ.Δ.
Καλοσκοπής του Δήμου Γραβιάς. Μια κα-
λοκαιριάτικη συνάντηση συμπατριωτών και
φίλων στο θέρετρο της Καλοσκοπής.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

- Ωρα 5.30** Προσέλευση προσκεκλημένων
- » **5.40** Τριστάδιο και κατάθεση στεφάνου
στον Κουκουβιστιανό ήρωα του 1821
ΠΑΠΑΝΤΡΕΑ
 - » **5.55** Παρουσίαση του προγράμματος
από την κα **Δήμητρα Μπελομήτση**,
Έφορο Δημοσίων Σχολείων της Ομοσπονδίας
 - » **6.00** Προλόγισμα του Προέδρου της Ομοσπονδίας
κ. **Γεωργίου Παπαγιάννη**
 - » **6.10** Χαιρετισμοί από τον κ. **Αθανάσιο Μανανά**
Δήμαρχο Γραβιάς και τον Πρόεδρο Συνδέσμου
Καλοσκοπιτών κ. **Κων/νο Τούμπα**.
 - » **6.20** Παρουσίαση του εκλιπόντα Χρήστου Μαλεβίτση
από τον κ. **Αθανάσιο Μαλεβίτση**
 - » **6.30** Ομιλία του κ. **Κων/νου Ράπη** Δρ Φιλοσοφίας -
Ψυχολογίας για το έργο του Χρήστου Μαλεβίτση
 - » **7.00** Αναφορά στην παραδοσιακή ψυχαγωγία των
χωριών μας από την κα **Δήμητρα Μπελομήτση**,
Διαγέγραφο
 - » **7.15** Εμφάνιση και κάλυψη του ψυχαγωγικού
προγράμματος από το κορυφαίο δμελές
συνγκρότημα Δημοτικής Μουσικής **ΔΑΔΙΑΝΗ**
 - » **7.20** Παραδοσιακοί Ελληνικοί χοροί από χορευτικά
συνγκροτήματα της περιοχής μας (Αμφίσσης,
Ελαιώνα, Καστελλίων, Αμφικλείας)
 - » **8.40** Χορός - γλέντι με τη συμμετοχή όλων των
προσκεκλημένων

Η ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΠΡΟΗΧΘΗ ΣΕ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ:

Ο χωριανός μας **Χρήστος Ευθ.**
Παπαγεωργίου, μέχρι τώρα Δ/ντής
Προσωπικού του Υπουργείου
Υγείας Πρόνοιας, προήχθη σε Γε-
νικό Δ/ντή του ίδιου υπουργείου.
Πρόκειται για το γιό του αξέχαστου
δασκάλου Ευθύμιου Παπαγεωργίου
που για πολλά χρόνια βοήθησε το

Σύνδεσμό μας ως Γενικός Γραμματέας. Η εξέλιξή του
στην ανώτερη ιεραρχική βαθμίδα είναι καθ' όλα άξια,
διότι ο Χρήστος προέρχεται από τον κλάδο των υπηρε-
σιών του Υπουργείου και είναι ζυμωμένος με τα θέματά
του και μάλιστα με μεγάλη εμπειρία. Χρήστο μας γέ-
μισες χαρά και υπερηφάνεια.

παλιά φωτογραφία

Η οικογένεια Ευθυμίου και Βασιλικής Κατσανιώτη με τους 4
γίους, Γιάννη, Νίκο, Ηλία και Κώστα και τη νύφη τους Κούλα Κα-
τσανιώτη που κρατάει στα χέρια την κόρη της Βιβή. Έχει τραβη-
χτεί το 1936 και μας την έστειλε η Τζένη Ηλία Κατσανιώτη, την
οποία και ευχαριστούμε.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”
Τριμηνιαία Εφημερίδα
Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Κων/νος Τούμπα, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)
Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ. & φαξ: 210 52.38.158

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 24 • ΤΗΛ. 5227552